

Forfatter: Vedel, Peter August Frederik Stoud

Titel: BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Vedel, Peter August Frederik Stoud (1873-11-19)

Citation: Vedel, Peter August Frederik Stoud: "BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Vedel, Peter August Frederik Stoud (1873-11-19)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*, Henrik Koppels, s. 232. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-003-shoot-L0018250060030156.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Direktør P. Vedel til Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn.
Onsdag, 19. November 1873.*

Kjære Excellence.

I Ministeriet er Intet forefaldet af sær Betydning. Liebe her medbragt fra Wien en Depeche ²⁾ fra Falbe — formodentlig s. 233den hvorom Kronprindsen talte til Dem — og hvori han mener at Preussen ønsker at vi skulle foreslaae i Berlin at Art. V bliver Gienstand for Voldgift. Ikke at han just troer at Tydskland agter at underkaste sig nogen saadan Afgjørelse, men han antager at Bismarck da som Contraforslag vil gjøre os anstændige Propositioner til en directe Afgjørelse som han nu kun venter paa en saadan Leilighed til at fremkomme med. Grunden hvorfor Falbe troer alt dette der jo rigtignok i alle andre Henseender synes i bestemt Modstrid med hvad der iøvrigt ligger for, er at Gr. Andrassy forleden ved et Taffel havde sagt Noget til Fru Falbe om at det jo var at ønske at den slesv. Sag kunde blive afgjort og at vi maatte gjøre Noget derfor. — Fundamentet forekommer mig mere end svagt, Forslaget som vi skulde gjøre i Berlin (nemlig Voldgift) vil af Tydskl. næsten opfattes som en Fornærmelse, og den Tro at Bism. hvis han nu ønsker at afgjøre Sagen — hvad jo iøvrigt Alt taler imod — skulde behøve et saadant Træk fra vor Side, forekommer mig meget naiv. Hvis han vilde noget Saadant behøvede han jo ikke at lade det komme an paa Andrassys Confidencer til Fru Falbe, men kunde istedetfor hele det Attirail lade Bülow antyde det til Quaade. Jeg seer derfor i Falbes Memorandum et aldeles umodent Forslag, maaskee nærmest motiveret ved Lyst til at tage sig ud i Kronprindsens Øine og til at vise hvilken Gavn Ministeriet har af Fru Falbes Diplomatie. Jeg har for Resten ikke viist Depechen til Nogen men giemmer den til at De selv kan forelægge den for Deres Colleger. Kun har jeg for at forberede en Overveielse over den sendt Quaade privat en Afskrift for at høre hans Mening om den. ¹⁾ . . .

Jeg har ikke seet Nogen af Deres Colleger, saa at jeg ikke veed hvorledes de opfattede Valgene. Den almindelige Mening mellem Andre her er den som Dagbladet og Fædrelandet udtale, nemlig at Resultatet ikke er værre end man s. 234kunde vente det, snarere bedre. Man har sagt mig at Indenrigsministeren skal være temmelig nedslaaet over sit Uheld, ¹⁾ men det vil vel i alt Fald snart fortage sig.

P. Vedel.

Oreby.